

انواع رکوردهای منبع در DNS Server

تسلط بر مفاهیم دومین و تنظیمات DNS بخش مهمی از مدیریت سرور یا میزبانی هاستینگ را تشکیل می دهد. همچنین یک کاربر عادی از طریق آشنایی با این مفاهیم می تواند کنترل بیشتری بر عملکرد سایت خود و یا درخواست سرویس های مناسب از سرویس دهنده خود داشته باشد که باعث صرفه جویی در زمان و هزینه خواهد شد.

یک سرور DNS با یک فایل به نام **Zone file** برای هر دامنه تنظیم می شود که این فایل حاوی رکوردهای مرجع (resource records) می باشد. چندین نوع رکورد وجود دارند که مهمترین آنها به شرح زیر است:

- **A** : رکورد آدرس (**Address record**) باعث پیوند یک نام دامنه به یک آدرس IP می شود. به این معنا که اکنون IP و نام دامنه به یک چیز مشترک مثلا سایت شما اشاره دارند. اکنون سایت شما با آدرس IP و همچنین با نام دامنه قابل دسترسی است. این رکورد همچنین با عنوان **DNS Record** شناخته می شود.

- **PTR** : رکورد اشاره گر (**Pointer Record**) اطلاعات لازم برای **Reverse DNS** را فراهم می آورد که به منظور واقعه نگاری (**Logging**) و تطبیق (**Verification**) نام دامنه بکارگرفته می شود. همچنین با نام **Inverse DNS** شناخته می شود. PTR یک گزینه اختیاری است.

- **CNAME** : رکورد معیار نام (**Canonical Name Record**) برای ایجاد نام های مستعار (**Aliases**) که به نام های دیگری اشاره می نماید بکار می رود. این گزینه معمولاً برای مرتبط کردن نامهای زیردامنه از نوع **Mail , FTP , WWW** به نام دامنه اصلی بکار می رود. مثلاً یک رکود CNAME می تواند **shop.FarazNetwork.ir** را به نام دامنه اصلی یعنی **FarazNetwork.ir** مرتبط کند. بنابراین، عمل CNAME مر تبط با Aliasing names می باشد.

- **NS** : رکورد سرور نام دامنه (**Name Server Record**) یک DNS اصلی یا اولیه (**Primary DNS**) را برای یک نام دامنه مشخص می کند. همچنین یک رکورد NS برای مشخص کردن یک DNS ثانویه یا **Secondary DNS** لازم است. دی ان اس ثانویه به عنوان سیستم کمکی یا اضافی (**Redundancy**) بطور دائم یک نسخه پشتیبان و بروز شونده از محتویات سرور DNS اصلی را در خود نگه می دارد.

- **MX** : رکورد انتقال یا تبادل نامه (**Mail Exchange Record**) برای معرفی کردن آدرس سروری بکار می رود که ایمیل ها باید بسوی آن منتقل شوند یا تغییر مسیر (**Redirect**) داشته باشند. این رکورد همچنین می تواند یک فیلد حق تقدم (**Priority Field**) داشته باشد بطوری که ایمیل بتواند از روی یک ترتیب تعیین شده به چندین سرور دیگر منتقل یا هدایت شود.

- **TXT** : رکورد متن یا **Text Record** می تواند برای اضافه کردن هر نوع توضیح بکار رود. این رکورد همچنین جهت فراهم کردن اطلاعات لازم برای سیستم تصدیق ایمیل **SPF** بکار رود.

- **SOA** : اولین رکورد در فایل یا رکورد شروع اعتبار (**Start Of Authority**) به عنوان اولین رکورد در فایل DNS یا Zone File شناخته می شود که حاوی نام سرور دی ان اس اصلی می باشد .
محتویات این رکورد باید با محتویات یک رکورد NS ، آدرس ایمیل مدیر و طول زمانی که رکوردها باید پیش از بازگشت به سرور دی ان اس اصلی ذخیره شوند (**Cash**) مرتبط باشد SOA. همچنین شامل داده های مربوط به سرور دی ان اس ثانویه مانند تاریخ آخرین بروزرسانی و فاصله های زمانی برای بررسی تغییرات دومین است .

افزودن رکوردهای مرجع به تنظیمات DNS :

کنترل پنل مدیریتی شما برای هر دومین جدید بطور خودکار یک **DNS Zone** تشکیل می دهد و نحوه پیکربندی این فایل نیز براساس تنظیمات پیش فرضی است که کاربر سطح بالاتر برای شما تعیین کرده است. نام های دامنه با تنظیمات پیش فرض بخوبی کار می کنند. با اینحال اگر می خواهید تغییراتی در پیکربندی یک نام دامنه بوجود آورید می توانید این کار را از طریق کنترل پنل انجام دهید.

برای دیدن تنظیمات مربوط به DNS یک نام دامنه می توانید ابتدا نام دامنه موردنظر را انتخاب کرده و سپس بر روی گزینه **DNS Settings** کلیک کنید. پنجره ای که باز می شود حاوی تمام رکوردهای مرجع (**Resource Records**) آن نام دامنه است.

برای افزودن یک رکورد مرجع به ناحیه DNS یک نام دامنه، در گروه **Services** بر روی گزینه **DNS Settings** کلیک کرده، سپس از گروه **Tools** روی گزینه **Add New DNS Record** کلیک نمایید.

اکنون نوع رکوردی را که می خواهید اضافه کنید با توجه به تعاریف مقاله قبلی انتخاب کرده و اطلاعات لازم را براساس موارد زیر وارد کنید:

برای یک رکورد از نوع **A** شما باید نام دامنه ای که می خواهید این نوع رکورد را برایش بسازید در کادر مربوطه وارد کنید. اگر فقط یک رکورد ساده A برای نام دامنه می سازید کافی است آدرس IP را در کادر مربوطه وارد کرده و کادر **domain name** را خالی بگذارید. اگر درحال تعریف یک رکورد A برای یک سرور DNS هستید کافی است نام سرور DNS خود را (مثلاً ns1) در کادر نام دامنه وارد کنید و IP سرور DNS را در کادر IP بنویسید.

برای یک رکورد از نوع **NS** شما باید نام دامنه ای که می خواهید این نوع رکورد را برایش بسازید در کادر مربوطه وارد کنید. سپس نام کامل سرور DNS (مثلاً ns1.FarazNetwork.ir) را در کادر **name server** وارد نمایید. اگر شما درحال تعریف یک رکورد NS برای دومین اصلی خود هستید باید کادر مربوط به **domain name** را خالی بگذارید.

برای یک رکورد از نوع **MX** شما باید نام دامنه ای که می خواهید این نوع رکورد را برایش بسازید در کادر مربوطه وارد کنید. اگر شما درحال تعریف یک رکورد NS برای دومین اصلی خود هستید باید کادر مربوط به **mail domain** را خالی بگذارید. سپس نام سرور ایمیل خود را در کادر **mail exchanger** وارد نمایید. اگر شما در حال استفاده از یک سرور ایمیل راه دور (**Remote Mail Server**) هستید باید نام آن (مثلاً mail.FarazNetwork.ir) را در کادر نام سرور وارد کنید. حالا باید اولویت (**priority**) سرور ایمیل را انتخاب نمایید. از منوی پایین افتادنی مربوطه عدد 0 را برای بالاترین اولویت و عدد 50 را برای پایین ترین اولویت انتخاب نمایید. توجه کنید که درصورت لزوم باید رکوردهایی از نوع A و/یا از نوع CNAME متناسب با این سرور ایمیل تشکیل دهید.

برای یک رکورد از نوع **CNAME** شما باید ابتدا نام مستعار دومین موردنظر (**Alias**) را در کادر **domain name** وارد کنید. سپس باید نام دامنه ای را که می خواهید این نام مستعار را برایش اختصاص دهید در کادر **domain name** وارد کنید. هر نام دامنه ای می تواند در این کادر قرار گیرد و نیازی نیست که مربوط به همین دومین باشد.

برای یک رکورد از نوع **PTR** ابتدا آدرس IP و mask لازم را در کادر IP وارد کنید سپس نام دامنه ای را

که این IP باید به آن اشاره داشته باشد در کادر نام دامنه وارد نمایید.

برای یک رکورد از نوع **TXT** می توانید یک توضیح اختیاری در کادر مربوطه وارد کرده و یا یک رکورد از نوع **SPF** ایجاد نمایید.

برای یک رکورد از نوع **SRV** شما باید نام سرویس، نام پروتکل، عدد پورت و میزبان هدف را به ترتیب در کادرهای **service name** ، **protocol name** ، **port number** و **target host** قرار دهید. نام سرویس و نام پروتکل باید با علامت (_) **Underline** تعریف شوند. همچنین می توانید اولویت یا وزن سرویس را به ترتیب در کادرهای **Priority** و **Weight** تعیین نمایید.

برای تایید اطلاعات روی دکمه OK کلیک نمایید.

بخش سوم راجع به اصلاح رکوردها یا حذف آنها و ویرایش لیست **ACL** می باشد.

برای ویرایش رکورد مرجع مربوط به یک دامنه کافی است در لیست رکوردهای DNS آن دامنه روی رکورد دلخواه کلیک نموده و پس از ویرایش محتویات رکورد دکمه تایید را کلیک نمایید. برای ویرایش رکوردهای **SOA** از هر دامنه کافی است در بخش تنظیمات DNS وارد برگه **SOA Records** شده و تغییرات لازم را مطابق تعاریف زیر انجام دهید.

Refresh Interval : وقفه تازه سازی، مشخص می کند که DNS ثانویه یک دومین پس از چه زمانی باید سیستم DNS اولیه یا اصلی را برای بررسی وجود تغییرات در رکوردهای DNS چک کند. مدت زمان پیش فرض سیستم سه ساعت می باشد.

Retry Interval : وقفه برای تلاش مجدد، مشخص می کند که DNS ثانویه در صورت یک تلاش ناموفق برای انتقال ناحیه (**Zone Transfer**) یا به عبارتی انتقال فایل های DNS ، پس از چه زمانی باید دوباره تلاش خود را آغاز کند. این زمان معمولاً کمتر از زمان وقفه تازه سازی است و بطور پیش فرض برابر با یک ساعت می باشد.

Expire Interval : وقفه ابطال پاسخگویی ، مدت زمانی است که پس از یک تلاش ناموفق برای انتقال فایل های ناحیه ، سیستم DNS ثانویه می تواند همچنان به درخواستهای وب برای DNS پاسخ

دهد. پس از این مدت زمان هرگاه تلاش برای تازه سازی به نتیجه نرسیده باشد سیستم DNS ثانویه از پاسخ دادن به درخواست های DNS بعدی خودداری خواهد کرد. این مدت زمان بطور پیش فرض یک هفته است.

Minimum TTL : حداقل زمان حضور (**Time To Live**)، مدت زمانی است که یک DNS ثانویه می تواند درخواست های DNS را در سیستم ذخیره (**Cash**) خود نگهدارد. هرگاه یک درخواست برای IP یا نام دامنه به یک DNS می رسد پس از آنکه پاسخ مناسب بازگشت داده می شود محتوای درخواست یعنی نام دامنه و IP مربوطه بطور موقت در سیستم ذخیره DNS قرار می گیرد تا اگر دوباره همان درخواست تکرار شود سیستم DNS به سرعت و بدون نیاز به مراجعه به محتوای رکوردها یا مراجعه به DNS راه دور بتواند پاسخ مناسب را تکرار کند. اما این رکورد ذخیره شده فقط به اندازه زمان TTL می تواند در سیستم cash باقی بماند و بعد از آن زمان و به جهت حفظ بروز بودن پاسخ ها حذف می شود. مدت زمان کمتر می تواند باعث افزایش ترافیک سرور و مدت زمان بیشتر می تواند مانع حفظ بروز بودن آدرس های IP شود. تغییرات این گزینه می تواند باتوجه به کاربرد تعیین شود. مدت زمان پیش فرض سیستم یک روز می باشد.

Default TTL : مدت زمانی است که سایر سرورهای DNS می توانند درخواست های DNS را در سیستم ذخیره خود نگهدارند و پس از آن حذف نمایند. مدت زمان پیش فرض سیستم یک روز می باشد. پس از پایان تنظیمات می توانید روی دکمه OK کلیک کنید.

ایجاد یا ویرایش لیستهای دسترسی

ACL یا **Access Control List** مربوط به تعریف لیست IPهایی است که انتقال فایل های DNS مابین آنها و DNS شما مجاز است. این IPها می توانند یک کپی از DNS شما را داشته باشند. برای تنظیم ACL مربوط به یک دامنه می توانید پس از ورود به بخش تنظیمات آن دامنه، گزینه **Transfer Restrictions** یا **Zone Transfer** انتخاب نمایید.

برای افزودن یک IP کافی است عدد IP و ماسک مربوطه را در کادر مورد نظر نوشته و دکمه **Add Network** را کلیک کنید. برای حذف هر IP از این لیست نیز کافی است مربع کنار هر IP را تیک زده و

دکمه **Remove Selected** را کلیک کنید.

بازگشت دادن تغییرات ناحیه

برای بازگشت دادن تنظیمات پیشفرض و اولیه DNS مربوط به هر دامنه می توانید در بخش **DNS Settings** گزینه **Restore Defaults** را انتخاب نموده و از منوی **IP Address** عدد IP که می خواهید تنظیمات DNS آن را به حالت اولیه برگردانید انتخاب کنید. سپس دکمه **OK** را کلیک نمایید. برای بازگشت دادن تنظیمات **SOA** نیز کافی است در بخش **SOA** مربوط به هر دامنه، گزینه **Restore Defaults** را انتخاب کنید .

تکنیک های وب هاستینگ از تنوع زیادی برخوردار هستند. تسلط بر تکنیک های **DNS** بخش مهمی از این تکنیک ها هستند. در این مقاله به موضوع تنظیمات کنترل پنل برای **Domain Forwarding** پرداخته شده است. همچنین به تغییر نام دامنه، تعلیق دامنه یا حذف آن پرداخته شده است. این موارد به طور اتوماتیک (غیر مستقیم) با تنظیمات DNS سرورکار دارند.

اگر در نظر دارید تا نامهای دامنه ای به ثبت برسانید که فضاهای میزبانی آنها روی سرور شما قرار ندارند می توانید از تنظیمات کنترل پنل برای فوروارد کردن نام دامنه استفاده کنید. در صفحه مدیریت کنترل پنل بر روی گزینه **Add New Domain** کلیک کنید. نام دامنه را در کادر مربوطه بنویسید. مربع مربوط به **WWW** را به حال انتخاب شده باقی بگذارید تا کاربران بتوانند با آدرس های متداول **WWW** نیز به سایت خودشان دسترسی داشته باشند. این یک نوع نام مستعار (**Alias**) برای نام سایت است. اکنون آدرس سایت با یا بدون **WWW** به یک سایت اشاره می کند.

گزینه **Create domain without template** از منوی **Select template** را به حالت انتخاب شده باقی بگذارید. اگر تعدادی آدرس IP آماده در اختیار دارید یکی از آنها را از منوی پایین افتادنی **Select an IP address** انتخاب کنید.

توجه : سایت های تجاری به یک آدرس IP اختصاصی نیاز دارند تا بتوانند پروتکل ارتباط امن (**SSL**) را پیاده سازی کنند. بنابراین از اختصاص دادن آدرس IP اشتراکی در چنین مواردی خودداری کنید. مطمئن باشید که مربع **Proceed to hosting setup** به حالت انتخاب شده باشد. سپس دکمه **OK**

را کلیک کنید. اکنون نوع فورواردینگ باید انتخاب شود.

از میان گزینه های **Frame forwarding** یا **Standard forwarding** یکی را انتخاب کنید. اگر از گزینه دوم یا استاندارد فورواردینگ استفاده کنید در اینصورت کاربر به سایت خودش هدایت (**Redirect**) می شود درحالی که متوجه تغییر مسیر آدرس سایت خواهد شد و آدرس واقعی فضای سایت در کادر آدرس مرورگر ظاهر می شود.

ولی اگر از فریم فورواردینگ استفاده شود در اینصورت کاربر به سایت مربوطه هدایت می شود درحالی که متوجه نخواهد شد که سایت موردنظر در فضایی دیگر قرار دارد و آدرس تایپ شده در مرورگر تغییری نخواهد کرد. بنابراین، فریم فورواردینگ ارجحیت دارد. مثلا شما تصمیم دارید برای زیردامنه سایت با آدرس واقعی azhans.farazweb3.com یک آدرس جدید بخرید. شما آدرس جایگزین را از یک هاستینگ دیگر یا همان هاستینگ خریداری می کنید. اگر مدیر هاستینگ از فورواردینگ استاندارد استفاده کرده باشد در اینصورت آدرس زیر دامنه شما یعنی azhans.farazweb3.com لو خواهد رفت و کاربران متوجه تغییر مسیر سایت می شوند.

دکمه OK را کلیک کرده. در مرحله بعد باید آدرس ریدایرکت یا آدرس مقصد را که آدرس واقعی سایت است وارد نمایید. سپس دکمه OK را کلیک نمایید. برای افزودن هر تعداد دومین فورواردینگ باید تمام مراحل بالا را تکرار کنید.

تغییر نام دامنه

در منوی مدیریت خود بر روی نام دامنه موردنظر کلیک کرده و گزینه **Rename Domain** را انتخاب نمایید. نام جدید را در کادر **Domain name** بنویسید و دکمه OK را کلیک نمایید. این عمل ممکن است چند دقیقه طول بکشد تا تمام سرویس های مربوط به دومین فوق متوقف شوند. از آنجا که تغییر نام دامنه باعث تغییر رکوردهای DNS می شود بنابراین عمل پراکنده شدن (**Propagation**) نام جدید سایت در فضای اینترنت ممکن است تا 48 ساعت طول بکشد.

تعليق نام دامنه

برای تعليق (**Suspend**) یا از کار انداختن موقتی یک نام دامنه کافی است روی نام آن کلیک کرده و بر روی گزینه **Switch Off** کلیک نمایید. در اینصورت تمام سرویس های سایت مذکور از جمله وب، اف تی

پی، ایمیل یا ورود به کنترل پنل نیز برای کاربران و صاحب آن سایت متوقف خواهد شد. برای فعال کردن مجدد نام دامنه یک سایت کافی است روی گزینه **Switch On** کلیک نماید.

تکنیک های وب هاستینگ از تنوع زیادی برخوردار هستند. تسلط بر تکنیک های **DNS** بخش مهمی از این تکنیک ها هستند. در این مقاله به بررسی تعدادی دیگر از رکوردهای DNS که استفاده کمتری در بیکربندی های متداول دارند پرداخته می شود.

AAAA : رکورد مرجع (**Resource Record or RR**) از نوع A چهارگانه (**Quad A**) برای اختصاص آدرس IP از نوع **IPv6** به کامپیوترهای شبکه، سایت ها و سرورهای میزبان اینترنتی است. رکوردهای نوع A برای نگاشت مستقیم (**Forward Mapping**) آدرس های اینترنتی بکار می روند. یعنی یک آدرس حروفی را به یک آدرس عددی مرتبط می سازند. از آنجا که محدوده آدرس های 32 بیتی نوع A رو به اتمام هستند نوع دیگری از آدرس های IP با محدوده 128 بیت با نام **IPv6** در حال شکل گیری و پیاده سازی در اینترنت هستند **AAAA**. جایگزین رکورد A برای نگاشت مستقیم در آینده ای نزدیک خواهد بود.

A6 : مشابه **AAAA** برای نگاشت مستقیم آدرس حروفی به عدد IP در سیستم **IPv6** است. این رکورد در مرحله آزمایشی قرار دارد و به مرحله تایید از سوی **IETF** نرسیده است.

DNAME : این رکورد جایگزین رکورد PTR برای نگاشت معکوس (**Reverse Mapping**) آدرس های IP عمدتاً در سیستم **IPv6** به آدرس های حروفی است. این رکورد در مرحله آزمایشی قرار دارد.

AFSDB : نشاندهنده محل سرورهای **AFS** و برای کاربردهای خاص مورد تاکید است. این رکورد در مرحله آزمایشی قرار دارد.

DNSKEY : این رکورد شامل یک کلید عمومی جهت استفاده در کاربردهای رمزنگاری داده در محدوده عملیات مربوط به (**Zone Signing Operations**) DNS می باشد. کلید موجود در این رکورد با نام کلید امضا برای ناحیه (**Zone Signing Key or ZSK**) یا کلید امضا برای کلید (**Key Signing Key or KSK**) نیز شناخته می شود و توسط ابزار **dnssec-keygen** تولید می شود. کلیدهای مربوط به سایر امور در رکورد **Key** تعریف می شوند.

KEY : این رکورد شامل یک کلید عمومی جهت استفاده در کاربردهای رمزنگاری داده برای کارهایی مانند ارتباطات DDNS ایمن به کار می رود. این کلید توسط ابزار dnssec-keygen تولید می شود. عملیات مربوط به DDNSSEC توسط این کلید انجام نمی شود و مربوط به کلید موجود در رکورد DNSKEY می باشد.

DS : مخفف **Delegated Signer** و جزئی از استاندارد DNSSEC می باشد. این رکورد شامل عبارتی درهم شده (**Digest**) از کلید موجود در رکورد DNSKEY می باشد که برای اعتبارسنجی ارتباطات موجود در ناحیه DNS مابین ناحیه والد (**Parent Zone**) و ناحیه فرزند (**Child Zone**) بکار می رود و به طور اختیاری توسط ابزار **dnssec-signzone** تولید می شود.

HINFO : مخفف **Host Information** و یک رکورد متنی اختیاری راجع به نوع سخت افزار و سیستم عامل بکار رفته در یک سرویس میزبانی وب است. به دلایل امنیتی در بیشتر سرورهای عمومی از چنین رکوردی استفاده نمی شود.

ISDN : نشان دهنده آدرس ISDN و جهت کاربردهای خاص تعریف می شود. این رکورد در مرحله آزمایشی قرار دارد.

LOC : برای ذخیره داده های مربوط به **GPS** بکار می رود. این رکورد در مرحله آزمایشی قرار دارد با این حال بطور گسترده استفاده می شود.

NAPTR : مخفف **Naming Authority Pointer** شامل یک تعریف کلی از قاعده ای که باید در کاربردهای خاص مانند **VoIP** بکار رود می باشد.

NSEC : بخشی از استاندارد DNSSEC می باشد که اشاره به نام معتبر بعدی در فایل ناحیه DNS (**Zone File**) می نماید و جهت تایید وجود یا عدم وجود نام ها در ناحیه DNS بکار می رود. آخرین رکورد INSEC اشاره به رکورد آغازین فایل ناحیه یا **apex** می نماید. این رکورد توسط ابزار **dnssec-signzone** ایجاد می شود.

NXT : اشاره به نوع بعدی رکورد ناحیه مورد استفاده در استاندارد DNSSEC.

RP : اطلاعاتی راجع به شخص مسئول (**Responsible Person**) مدیریت دامنه. مورد استفاده در کاربردهای خاص. این رکورد در مرحله آزمایشی قرار دارد.

RRSIG : مخفف **Signed RRset** و بخشی از استاندارد DNSSEC می باشد. هر مجموعه از رکوردها (**RRset**) در یک ناحیه امضا شده (**Signed Zone**) دارای یک رکورد RRSIG است. این رکورد دارای یک کد درهم شده از محتوای اطلاعات RRset می باشد. این رکورد توسط ابزار **dnssec-signzone** ایجاد می شود.

RT : مشتق شده از **Through-route binding** و جهت استفاده در کاربردهای خاص تعریف می شود. این رکورد در مرحله آزمایشی قرار دارد.

SIG : بخشی از استاندارد DNSSEC می باشد (**SIG(0)**). به عنوان یک رکورد مرجع متا (**Meta**) در DDNS و انتقال امن در ناحیه DNS می باشد .

SPF : مخفف **Sender Policy Framework** و جهت تعریف سرورهای ایمیل معتبر مربوط به یک دامنه می باشد. کاربرد اصلی آن در جلوگیری از سرقت هویت از طرف ارسال کنندگان هرزنامه جهت سوء استفاده از سرور ایمیل است.

SRV : تعریف کننده سرویس های موجود در یک ناحیه است. مثلاً مشخص می کند که دومین **example.com** دارای سرویس های http است که با استفاده از پروتکل tcp روی پورت 80 عمل می کند. به همین ترتیب سایر سرویس ها و سایر مشخصات فنی سرویس ها تشریح می شود. این رکورد بطور گسترده مورد استفاده قرار نمی گیرد. البته توسط سیستم های **Open LDAP** و بطور فزاینده ای توسط سیستم های **VoIP** و در ارتباط با رکورد NAPTR مورد استفاده قرار دارد.

WKS : مخفف **Well Known Services** و نمایانگر سرویس های معروف موجود در ناحیه که البته با وجود رکوردهای SRV نیازی به تعریف این رکورد نیست.

X25 : نشان دهنده آدرس X25 و جهت کاربردهای خاص تعریف می شود. این رکورد در مرحله آزمایشی قرار دارد.